

Arrest

nr. 193 043 van 3 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U werd geboren op 11-10-1987 in Mogadishu. U bent etnisch Abgal. U heeft privé-onderwijs genoten tot de 6e graad. U bent op 30-01-2005 gehuwd met Sadiya Mohamed Omar in Yaaqshid, Mogadishu. U heeft zes kinderen. U had een restaurantje in het district Yaaqshid, Mogadishu. Op 5-11-2014 kwamen drie ongemaskerde leden van Al-Shabaab u vragen om vergif in het eten van de commissaris en de vice-commissaris van de politie van Yaaqshid te strooien. U zei eerst dat u dat niet kon doen, omdat u werkt voor uw kinderen en uw ouders. De leden van Al-Shabaab zeiden dat u dat moest doen omdat het van Al-Shabaab komt. U ging uiteindelijk akkoord. De leden van Al-Shabaab zeiden nog dat u hen niets kon weigeren en ze zijn dan weggegaan.

U heeft het gif ergens verstopt in uw restaurant en u bent naar huis gegaan. Na een paar dagen belden leden van Al-Shabaab u met een privénummer en ze vroegen u waarom u de opdracht nog niet had

uitgevoerd. U antwoordde dat ze [de commissaris en de vice-commissaris] nog niet gekomen waren naar u. Ze zeiden u om het zo snel mogelijk uit te voeren wanneer ze komen. Na een paar dagen werd u opnieuw gebeld en ze vroegen u opnieuw of u de opdracht ging uitvoeren; u bevestigde opnieuw dat u de opdracht zou uitvoeren. Na enkele dagen kwam de vice-commissaris en zijn twee stafleden in uw restaurant eten. Er werd een bom naar binnen gesmeten en er kwamen drie mensen om: een politieagent, een jongen die bij u werkte en een burger. De medewerker die aan de kassa stond raakte gewond. De politieagenten hebben teruggevuurd en er is een Al-Shabaablid omgekomen. Daarna zijn Amisomtroepen samen met Somalische troepen van het district aangekomen, die de overleden politieagent en het Al-Shabaablid meegenomen hebben. U werd erna opgebeld door Al-Shabaableden die u de schuld gaven van de dood van hun strijder, zeiden dat u een ongelovige was en ze zeiden dat ze u zouden doden. Uw vader heeft u gebeld en gevraagd wat er gebeurd is. U vertelde het gebeurde en zei dat u die avond niet kon thuis slapen, dat u ging slapen bij een vriend van u die recht tegenover het politiebureau woont. Uw vader is de volgende ochtend naar u toegekomen en zei u dat die mannen u zullen doden. Hij raadde aan om het restaurant over te laten aan uw neef na de renovatie. U dook de volgende dagen onder, tot uw neef die het restaurant openhield u opbelde om vragen te stellen over berekeningen. U ging 's avonds langs. Toen jullie de boekhouding aan het bekijken waren, belde uw vrouw naar u om u te vertellen dat Al-Shabaableden het huis hadden aangevallen en uw vader vermoord hadden omdat ze dachten dat hij u was. U bent naar het huis gegaan, waar uw moeder het gebeurde vertelde. Uw oom is u komen halen en heeft u meegenomen naar zijn huis. U dook drie maand onder in het huis van uw oom. Uw oom heeft het restaurant verkocht en een stuk grond om uw reis te betalen. Hij regelde een smokkelaar, die op zijn beurt een paspoort en een visum naar Turkije heeft geregeld. U nam het vliegtuig naar Turkije op 01-04-2015, waar u met de boot naar Griekenland reisde. U bleef ongeveer een maand in Griekenland, waar u een week in een opvangcentrum in Samos verbleef, waarna u het bevel kreeg het grondgebied te verlaten. U bent verder gereisd naar Macedonië, vanwaar u verder reisde naar Servië, waar u 1 tot 2 weken verbleef. De smokkelaar heeft u samen met andere Somaliërs vervoerd van Servië naar België. U kwam aan in België op 22-06-2015, waar u asiel aanvraag op 23-06-2015.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U verklaarde dat er op 12-12-2014 een bom naar binnen gegooid werd toen de vice-commissaris van het district [van de politie] daar aanwezig was samen met twee van zijn stafleden (gehoorverslag CGVS, p. 13). U verklaarde verder dat een politiemann, een van uw medewerkers en een burger is omgekomen door de bom en een Alshabaablid is omgekomen door een vuurgevecht. U gevraagd of die aanslag in het nieuws is gekomen, antwoordde u ontkennend en verklaarde u 'niet gezien' (gehoorverslag CGVS, p. 14). U gevraagd of een aanslag op de vicecommissaris van de politie van district Yaaqshid met daarbij enkele doden normaal niet in het nieuws zou komen, verklaarde u dat enkel een grote aanval van Al-Shabaab, met veel leden, in de media wordt getoond, niet als ze burgers doden in een kleine zaak. U geconfronteerd met het feit dat volgens de info waarover het CGVS beschikt aanslagen op gewone burgers wel vermeld worden in de media (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) en u gevraagd hoe het komt dat een aanslag op de vice-commissaris niet in het nieuws komt, verklaarde u dat u niet weet waarom dat niet vertoond is, dat het negen uur 's avonds was dat ze die aanslag hebben gepleegd en dat er na de aanslag troepen zijn gekomen [...]. **Het dient opgemerkt te worden dat het uiterst opmerkelijk is dat de aanslag waarover u spreekt, een aanslag op de vice-commissaris van de politie van het district Yaaqshid, niet in het nieuws gekomen zou zijn volgens uw eigen verklaringen.** Daarnaast werd deze aanslag op 12-12-2014 nergens in de beschikbare info teruggevonden (zie info toegevoegd aan het administratief dossier, met een overzicht van info over de oorlog, geweld en aanslagen in Somalië in 2014). **Uw verklaring dat deze aanslag niet in het nieuws gekomen is, komt des te vreemder over gezien de beschikbare info wel rapporteert over gewone burgers die gestorven zijn in Mogadishu:** zo wordt vermeld dat er op 6-12-2014 twee vrouwelijke studenten van de Plasma Universiteit in Mogadishu aangereden werden door een politieauto, waarna één meisje overlijdt en de andere gewond geraakt. Op 13-12-2014 rijdt een Amisom-voertuig een jongen aan in Mogadishu bij KM 0, waarna de jongen overlijdt.

Nog op 13-12-2014 wordt een voetbalcoach die voor de regering werkt, gedood in Dharkinley, Mogadishu. Op 15-12-2014 doodt een moeder haar dochter in Karan-district [Mogadishu] nadat ze

ontdekte dat haar dochter opnieuw trouwde met haar ex-man, na eerst er driemaal van gescheiden te zijn [en ze zo de islamitische wet overtrad]. **Het feit dat de beschikbare info rapporteert over de dood van gewone burgers, met een op het eerste zicht minder hoog profiel zoals bijvoorbeeld studenten, een moeder en dochter en een voetbalcoach die voor de regering werkt, maar dan niet rapporteert over een aanslag op de vice-commissaris van de politie van het district Yaaqshid, waarbij minstens vier doden vallen [een politieagent, een van uw medewerkers, een burger en een Al-Shabaablid] komt uiterst bevreemdend over.** Gezien het profiel van de vice-commissaris van de politie van het district Yaaqshid, de ernst van de aanslag [er vielen zeker 4 doden] en de tussenkomst van AMISOM-troepen, alsook het feit dat er wel gerapporteerd wordt over de dood van burgers in Mogadishu, valt het te verwachten dat deze aanslag in de media zou komen. De vaststelling dat de aanslag waarvan u gewag maakte, nergens terug te vinden valt in de beschikbare informatie doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.

U verklaarde dat enkele leden van Al-Shabaab naar uw restaurant kwamen om te vragen de voorzitter van het district en de vice-voorzitter van het district te vermoorden (gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaarde dat u eerst zei dat u dat niet kon doen omdat u moest zorgen voor uw gezin, waarop zij zeiden dat zij wilden dat u dat uitvoerde. U vroeg wat u kon doen en zij zeiden dat u het gif moest mengen in het eten. U verklaarde dat u het heeft aanvaard en het gif aangenomen heeft uit schrik, omdat zij zeiden dat u hen niet kon weigeren. U deed de volgende dagen uw werk verder. Na enkele dagen belden leden van Al-Shabaab u met een privé-nummer. Ze vroegen u waarom u de opdracht nog niet had uitgevoerd, waarop u antwoordde dat ze [commissaris en vice-commissaris] nog niet naar u waren gekomen. De leden van Al-Shabaab antwoordden dat u het zo snel mogelijk moest uitvoeren wanneer ze zouden komen. Na enkele dagen belden ze u opnieuw, en zeiden ze dat ze voelden dat u de opdracht niet wou uitvoeren en dat u koppig begon te worden. Ze vroegen u of u het ging uitvoeren of niet. U bevestigde opnieuw dat u de opdracht zou uitvoeren. Na enkele dagen werd er een bom in uw restaurant gegooid toen de [vice]commissaris en zijn twee lijfwachten in uw restaurant aan het eten waren. **Het dient opgemerkt te worden dat er geenszins kan ingezien worden waarom de leden van Al-Shabaab een bom in uw restaurant gooiden, hoewel u steeds akkoord was gegaan om de opdracht zelf uit te voeren. Het komt bovendien uiterst bevreemdend over dat de leden van Al-Shabaab het risico liepen u in de eerste plaats te betrekken in hun plan om de commissaris en vice-commissaris van de politie te vermoorden hoewel de leden van Al-Shabaab simpelweg zelf in staat bleken te zijn om een aanslag te plegen op de vice-commissaris.** Het risico dat leden van Al-Shabaab liepen om u in de moordaanslag te betrekken hoewel ze blijkbaar zelf de aanslag kunnen uitvoeren, is een onnodig risico waarbij ze zichzelf en hun organisatie in Mogadishu in gevaar brengen. Het is immers niet ondenkbaar dat u de autoriteiten zou ingelicht kunnen hebben met de info die u had. Dat een georganiseerde terreurorganisatie zoals Al-Shabaab dergelijke handelswijze zou hebben, komt uiterst bevreemdend over.

U gevraagd of er een politiechef was in Yaaqshid die Farawayne heette, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat die daarvoor Shiidka heette (gehoorverslag CGVS, p. 16). U geconfronteerd met het feit dat er volgens de info van het CGVS wel een politiechef was in Yaaqshid die Farawayne heette, antwoordde u opnieuw ontkennend en verklaarde u dat jullie Shiidka wel kennen. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, was Farawayne politiechef van Yaaqshid op 7-01-2014 en werd hij neergeschoten/verwond in Towfiq [notabene de wijk waar u woonde] in Mogadishu op 7-01-2014. U gevraagd hoe vaak de politieagenten in uw restaurant kwamen eten, verklaarde u dat ze bij u kwamen eten als ze eten nodig hadden. U opnieuw gevraagd hoe vaak dat dan was, verklaarde u dat de politie 's morgens komt of 's middags of 's avonds en dat ze daar niet elke dag waren, sommige dagen niet. U gevraagd hoe vaak ze per week daar dan waren, verklaarde u dat ze drie tot vier keer daar mogelijk waren en dat ze sommige weken een week niet komen. **Het is uiterst opmerkelijk dat u de naam Farawayne niet herkent, hoewel deze man politiecommissaris was in Yaaqshid, neergeschoten of verwond blijkt te zijn in uw wijk begin 2014, alsook het feit dat politieagenten vaak in uw zaak kwamen eten.** Uw gebrekkige kennis over deze politiecommissaris doet verder ernstig afbreuk aan de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.

Ten slotte kunnen enkele tegenstrijdigheden worden opgemerkt tussen uw verklaringen tijdens het gehoor op het CGVS en uw verklaringen tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). Zo verklaarde u tijdens het interview op DVZ dat leden van Al-Shabaab u kwamen vragen om gif in het voedsel te stoppen van de politieagenten die bij u kwamen eten, wat u **uiteraard weigerde** (zie: 'Vragenlijst CGVS', punt 3.5, in administratief dossier).

U verklaarde verder dat ze u bedreigden voor ze vertrokken. Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u echter dat ze u vroegen de voorzitter van het district en de vice-voorzitter van het district te

vermoorden, wat u eerst niet kon doen zo u verklaarde, waarna de Al-Shabaableden aandrongen, **u akkoord ging en vroeg wat u kon doen** (gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaarde verder dat ze u vroegen gif in het eten te mengen, u het aanvaard heeft en het gif genomen heeft omdat u schrik had. **Het dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen, waarbij u verklaarde tijdens het interview op de DVZ geweigerd te hebben en tijdens het interview op het CGVS dat u akkoord ging, ronduit tegenstrijdig zijn.** U geconfronteerd met het feit dat u geweigerd had om dat te doen [tijdens het interview] op de DVZ (gehoorverslag CGVS, p. 11), verklaarde u dat u eerst geweigerd heeft, dat u zei dat u niet zomaar mensen kan vergifigen, waarna ze u dwongen om in te stemmen. U geconfronteerd met het feit dat u niets heeft gezegd tijdens het interview op de DVZ [over het feit] dat u uiteindelijk akkoord bent gegaan en dat een kernelement is in het door u geopperde relaas, verklaarde u dat wat u vandaag gezegd heeft, dat is wat u gezegd heeft en dat u alles in het kort moest vertellen tijdens uw vorig interview en hier [interview CGVS] uitgebreid kon vertellen. Het feit dat u akkoord ging betreft een kernelement in uw asielaanvraag en het is niet onredelijk te verwachten dat u dit zou vertellen tijdens uw interview op de DVZ. Verder verklaarde u tijdens het interview op de DVZ dat uw huis werd aangevallen, waarbij uw vader werd gedood en uw vrouw slagen kreeg, **waarna u ondergedoken leefde en continue dreigetelefoons op uw mobiel kreeg** (zie: 'Vragenlijst CGVS', punt 3.5, in administratief dossier). U gevraagd tijdens het interview op het CGVS of u daarna [na de aanslag op uw huis] nog gebeld werd door Al-Shabaab (gehoorverslag CGVS, p. 17), antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u uw nummer [gsm] daarna heeft uitgezet. U gevraagd wanneer u uw gsm heeft uitgezet, verklaarde u 'toen uw oom langs vaderskant u naar zijn huis bracht om onder te duiken'. U opnieuw gevraagd of zij u nog gebeld hebben na de aanslag op uw huis, antwoordde u **ontkennend** en verklaarde u dat uw oom uw gsm had uitgezet. U gevraagd of u helemaal niets meer hoorde van Al-Shabaab na die aanslag op uw huis, antwoordde u opnieuw bevestigend en verklaarde u dat u alleen weet dat ze op zoek waren naar u. **Uw verklaringen, waarbij u enerzijds zei nog dreigetelefoons gekregen te hebben na de aanslag op uw huis en anderzijds verklaarde niet meer gebeld te zijn geweest door Al-Shabaableden, zijn tegenstrijdig.** Verder verklaarde u tijdens het interview op de DVZ dat u het [restaurant] weer geopend had [twee dagen na de aanslag op uw restaurant] (zie: 'Vragenlijst CGVS', punt 3.5, in administratief dossier), hoewel u tijdens het interview op het CGVS verklaarde dat u het restaurant aan uw neef overliet na de aanslag op uw restaurant (gehoorverslag CGVS, p. 9). U opnieuw gevraagd of het uw neef was die uw restaurant na de aanslag [op uw restaurant] opende en niet u (gehoorverslag CGVS, p. 15), antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat het uw neef was, niet u. U geconfronteerd met het feit dat u [tijdens het interview] op de DVZ zei dat u uw restaurant opende en u nu [interview CGVS] verklaart dat het uw neef was, verklaarde u simpelweg dat u het niet heeft opengedaan. Uw tegenstrijdige verklaringen doen verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde feiten in het kader van uw asielaanvraag.

U legde uw huwelijksakte neer en uw geboorteakte. Afgezien van het feit dat er weinig waarde kan gehecht worden aan Somalische identiteitsdocumenten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), dient opgemerkt te worden dat uw Somalische nationaliteit en herkomst uit Mogadishu in deze niet in twijfel wordt getrokken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 6 september 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort.

Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu

waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal- Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 6 september 2016) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al- Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ook conflicten van tribale of zakelijke aard leiden regelmatig tot gewelddadige incidenten. Het merendeel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt neemt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen van al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, en op overheidsgebouwen of –instellingen. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel, clanoudsten en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. In aanloop naar de geplande verkiezingen is het aantal doelgerichte moordaanslagen op soldaten en overheidsfunctionarissen toegenomen. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, waaronder incidenten tussen verschillende veiligheidsdiensten en een toenemend aantal mortieraanvallen, onder meer op het presidentieel paleis en het door AMISOM beschermde gebied van de internationale luchthaven van Mogadishu.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar.

Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september

2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Daarnaast blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Artikel van "HLN", dd. 11 december 2016"; "Artikel van "HLN", dd. 2 januari 2017"; "Artikel "De Standaard" dd. 2 januari 2017"; "Artikel "HLN" dd. 25 januari 2017"; "Artikel "Al Jazeera", Januari 2017"; "Artikel "HLN" dd. 19 februari 2017"; "Artikel "Al Jazeera" 20 februari 2017"; "Artikel "The Guardian" dd. 25 januari 2017"; "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia dd. 16 mei 2016".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 30 maart 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Waar verweerder het vreemd vindt dat er geen nieuwsberichten kunnen worden teruggevonden aangaande de vermeende aanslag op het restaurant van verzoekende partij waar de vice-commissaris van de politie van het district Yaaqshid om het leven kwam, herhaalt verzoeker dat er dagelijks meerdere aanslagen in Mogadishu plaatsvinden en niet alles in de (buitenlandse) pers verschijnt. Verzoeker stelt nog dat “[h]et feit dat verwerende partij geen informatie hierover kon terugvinden in de voor haar beschikbare bronnen, betekent niet dat deze aanslag niet gebeurd zou zijn”. Verzoeker benadrukt uitgebreid te hebben verteld over de aanslag.

Aangaande de vaststelling van verweerder dat het vreemd is dat “de leden van Al Shabab een aanslag zouden plegen op het restaurant van verzoekende partij, wanneer verzoekende partij reeds akkoord was gegaan om de vice commissaris te vergiften”, stelt het verzoekschrift dat verzoeker niet in het hoofd van Al Shabaab kan kijken en de exacte beweegredenen van deze terreurorganisatie niet kent. Verzoeker verduidelijkt nog dat hij pas na bedreigingen van Al Shabaab had ingestemd om de vice-commissaris te vergiften en dat Al Shabaab vermoedelijk geen risico wilde nemen dat verzoeker dit uiteindelijk niet zou doen.

Wat betreft verzoekers tegenstrijdige verklaringen voert het verzoekschrift aan dat verweerder vergeet rekening te houden met het feit “dat de administraties van de DVZ de mensen steeds aanmanen om het erg kort te houden en hen voortdurend onderbreken met als uitleg dat zij voldoende tijd zullen krijgen op het CGVS om hun relaas te doen. Om verzoekende partij thans te verwijten niet te hebben verteld dat zij na het weigeren akkoord ging om met Al Shabab samen te werken is dan ook niet ernstig.”

Waar verweerder aanhaalt dat verzoekers verklaringen aangaande al dan niet krijgen van dreig telefoons na de aanslag op zijn huis tegenstrijdig zijn, stelt het verzoekschrift dat verzoeker bij zijn relaas blijft zoals uiteengezet voor het CGVS. Verzoeker herneemt dat de dreig telefoons stopten na de aanslag op zijn huis, gezien hij zijn telefoon had uitgezet.

Volgens verzoeker focust verweerder zich duidelijk op pietluttigheden en verliest deze de essentie van zijn asielaanvraag uit het oog.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift in een tweede middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker aan dat het “onbegrijpelijk [is] hoe de verwerende partij na lezing van deze COI-Focus (COI-focus van 6 september 2016) tot een dergelijke conclusie is kunnen komen! Zo geeft het CEDOCA rapport op de p. 23-26 een overzicht van complexe aanslagen waarbij telkens burgers om het leven kwamen. Ook andere gewelddadige incidenten worden weergegeven op de p. 29-31.” Verzoeker haalt verder aan dat het geweld tegen burgers niet verminderd is en dat Mogadishu het meeste aanvallen te verwerken krijgt. Bovendien wordt verzoekers district Yaaqshid hevig getroffen door terroristisch geweld.

Verzoeker voert verder aan dat ook in de internationale pers “heel wat artikels terug te vinden [vallen] over recente aanslagen, waarbij gewone burgers omkwamen (en die dus geen uitstaans hebben met de overheid)” en voegt een greep uit “de veelheid aan verschenen artikels van aanslagen van na 6 september 2016 en waarover verwerende partij in alle talen zwijgt in haar beslissing” toe: “11 december 2016: een aanval nabij de haven van Mogadishu, waarbij minstens 30 doden vielen. De meeste slachtoffers waren werklieden en havenarbeider. Bijna 50 anderen, vooral burgers, raakten gewond (stuk 3); 2 januari 2017: een aanval op een hotel met minstens 12 doden tot gevolg, waarvan de meeste gewone burgers (stuk 4); 2 januari 2017: een bomexplosie nabij het hoofdkwartier van de Afrikaanse Unie, met drie doden tot gevolg (stuk 5); 25 januari 2017: een dubbele bomaanslag nabij een hotel, minstens 28 doden tot gevolg. 43 andere raakten gewond (stukken 6 en 7); 19 februari 2017: bomauto richt ravage aan in Mogadishu, minstens 35 doden, waaronder kinderen en minstens 10 vrouwen (stuk 8); 20 februari 2017: aanval op een drukke markt in Mogadishu: minstens 39 doden en 50 gewonden (stuk 9); 25 januari 2017: minstens 28 doden bij een bomaanslag in een hotel in Mogadishu doden bij aanslag met bomauto's in Mogadishu (stuk 10)”.

Het verzoekschrift voert aan dat de bronnen en informatie die verwerende partij aanhaalt om verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren achterhaald is en dat deze niet beantwoordt aan de huidige (on)veiligheidssituatie in Mogadishu.

Verzoeker beroept zich ook op het UNHCR-rapport dd. 16 mei 2016, waarin wordt gesteld dat *“de Somalische autoriteit geen effectieve controle over Mogadishu [heeft] en niet in staat [is] haar burgers te beschermen tegen het geweld”*. Ook een gedwongen terugkeer naar Mogadishu in de huidige situatie zou volgens dit rapport niet aangewezen zijn. Het stelt de mensen in een kwetsbare positie en schendt het non-refoulement beginsel.

Bovendien is ook de humanitaire situatie er desastreus en kunnen de elementaire rechten, zoals toegang tot eten en drinken, niet gewaarborgd worden.

Ten slotte voert verzoeker aan dat verweerder geen aandacht heeft voor *“het onderzoek naar de specifieke omstandigheden waarin de aanvrager in kwestie terecht zal komen: er wordt op geen enkel ogenblik onderzocht of het specifieke district van de verzoekende partij (Yaqshiid) wel veilig te noemen valt, quod non”*. Hij wijst in dit verband ook op het belang van de bescherming door de clan en op verzoekers verwestering, terwijl deze elementen *“door het CEDOCA rapport (p. 42-43) aangehaald [wordt] als een bijkomend risico om het slachtoffer te worden van Al Shabaab”*.

In hoofddeorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart niet naar zijn land van herkomst te kunnen terugkeren omwille van problemen met Al Shabaab. De aanslag van Al Shabaab en de daaropvolgende bedreigingen zijn echter om tal van redenen incoherent en ongelooftwaardig.

2.4. Vooreerst kan met het CGVS worden vastgesteld dat verzoeker bij zijn aankomst in België verklaarde dat hij *“een restaurantje uit[baatte]. Leden van Al-Shabaab kwamen op 05.11.2014 langs en eisten dat ik gif in het voedsel zou stoppen van de politieagenten die bij mij kwamen eten. Dit heb ik uiteraard geweigerd. Voordat de leden van Al-Shabaab vertrokken, werd ik bedreigd door hen. Op 12.12.2014 zat het vice-politiehooftcommissaris van het district Yaqshid en twee van zijn stafleden in mijn restaurant te eten. Die avond probeerde Al-Shabaab een aanslag te plegen op de vice-politiehooftcommissaris. Zijn twee stafleden en een medewerker van mijn restaurant werd hierbij gedood. Ook een lid van Al-Shabaab kwam om het leven. Mijn restaurant was twee dagen gesloten. Een paar dagen nadat ik het weer geopend had, werd mijn huis aangevallen. Op dat ogenblik was ik niet aanwezig, wel mijn vader en vrouw. Mijn vader werd bij de aanslag gedood. Mijn vrouw kreeg slagen van de geweerkolf. Sindsdien leefde ik ondergedoken maar ik kreeg continue dreigtelefoons op mijn mobiel.”* (vragenlijst CGVS van 9 september 2015 (hierna: vragenlijst CGVS), punt 5).

2.5. Het is aldus duidelijk dat verzoeker zijn asielrelaas aanpast tijdens zijn gehoor bij het CGVS. Terwijl hij initieel verklaarde dat hij geweigerd had om de politieagenten te vergiften en bedreigd werd door Al Shabaab, stelde hij bij het CGVS dat hij de opdracht aanvaard en het gif aangenomen had (gehoorverslag van het CGVS van 16 februari 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 8). Dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet vermeld heeft dat hij uiteindelijk akkoord gegaan is met de opdracht, wat overigens een kernelement in zijn asielrelaas uitmaakt, tast de geloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven aan. Immers er kan niet worden ingezien hoe verzoeker kon vergeten of hij weigerde deel te nemen aan een moord op politiemensen of dit aangenomen had.

Bovendien stelde verzoeker bij de DVZ dat hij na de aanslag op zijn huis *“continue dreigtelefoons op mijn mobiel”* ontving (vragenlijst CGVS, punt 5), hoewel hij bij het CGVS verklaarde dat Al Shabaab hem niet meer gebeld had na de aanslag op zijn huis, *“Nee nee. Mijn oom heeft mijn gsm uitgezet.”* (CGVS-verslag, p. 17). Ook verklaarde verzoeker aanvankelijk dat hijzelf zijn restaurant, na twee dagen sluiting volgend op de aanslag van Al Shabaab op dit restaurant, opnieuw opende, terwijl hij bij het CGVS stelde dat het zijn neef was die het restaurant na deze aanslag geopend had (CGVS-verslag, p. 9). Dergelijke incoherente verklaringen over eenvoudige, doch essentiële elementen in verzoekers relaas ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven nu deze variaties leiden tot geheel andere planning zowel in de tijd als binnen zijn familierelaties.

2.6. Waar het verzoekschrift aanvoert dat *“de administraties van de DVZ de mensen steeds aanmanen om het erg kort te houden en hen voortdurend onderbreken met als uitleg dat zij voldoende tijd zullen krijgen op het CGVS om hun relaas te doen”*, wijst de Raad erop dat de asielzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt (RvV, nr. 115 211 van 6 december 2013; RvV, nr. 123 325 van 29 april 2014). Bovendien werden verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen in het Somalisch en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Aldus kan de uitleg in het verzoekschrift de tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen bij de DVZ en die bij het CGVS verschonen. Voorgaande motivering blijft overeind.

2.7. De waarachtigheid van verzoekers asielrelaas wordt ook ondergraven nu verzoekers beweringen aangaande de aanslag op zijn restaurant niet objectief ondersteund worden en dit niettemin de bestreden beslissing stelt dat *“de beschikbare info wel rapporteert over gewone burgers die gestorven zijn in Mogadishu: zo wordt vermeld dat er op 6-12-2014 twee vrouwelijke studenten van de Plasma Universiteit in Mogadishu aangereden werden door een politieauto, waarna één meisje overlijdt en de andere gewond geraakt. Op 13-12-2014 rijdt een Amisom-voertuig een jongen aan in Mogadishu bij KM 0, waarna de jongen overlijdt.*

Nog op 13-12-2014 wordt een voetbalcoach die voor de regering werkt, gedood in Dharkinley, Mogadishu. Op 15-12-2014 doodt een moeder haar dochter in Karan-district [Mogadishu] nadat ze

ontdekte dat haar dochter opnieuw trouwde met haar ex-man, na eerst er driemaal van gescheiden te zijn [en ze zo de islamitische wet overtrad]."

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat er *"in Mogadishu dagelijks meerdere aanslagen plaats[vinden]"* en dat *"[n]iet alles verschijnt in de (buitenlandse) pers"*, toont dit de waarachtigheid van de vermeende aanval op verzoekers restaurant. Zoals de bestreden beslissing terecht stelt is het redelijk te veronderstellen dat de aanslag op verzoekers restaurant wel degelijk in de media aan bod zou gekomen zijn. Het betreft immers geen kleine geïsoleerde gebeurtenis maar een opeenvolging van gebeurtenissen waarbij een persoon met een hoog profiel (vice-districtscommissaris) gevisieerd werd, er bij de aanslag een politieagent, een medewerker en een burger omkwamen, er daaropvolgend een schietpartij is uitgebroken die het leven aan een Al Shabaab lid kostte en achteraf de AMISOM-troepen tussenkwamen (CGVS-verslag, p. 8-9). Dat dit aan de media zou ontsnappen terwijl deze wel rapporteert over gewone burgers die zijn omgekomen in Mogadishu, zoals hierboven reeds werd aangehaald, is niet aannemelijk.

2.8. Bovendien kan niet worden ingezien waarom de leden van Al Shabaab een bom in verzoekers restaurant gooiden, nu verzoeker herhaaldelijk had ingestemd met de opdracht van Al Shabaab om de districtscommissaris en vice-districtscommissaris te vergiftigen (CGVS-verslag, p. 8). Daarnaast kan niet worden ingezien waarom Al Shabaab verzoeker dergelijke opdracht überhaupt toevertrouwde, nu zij zelf in staat bleken een aanslag op de vice-districtscommissaris te plegen (CGVS-verslag, p. 8). Dit klemt te meer omdat de Al Shabaab leden, door de opdracht aan verzoeker uit te besteden, zichzelf onnodig in gevaar bracht gezien het niet onredelijk is aan te nemen dat verzoeker met deze informatie naar de autoriteiten zou gaan. Evenmin kan worden ingezien waarom de Al Shabaab leden, na het gooien van de bom op verzoekers restaurant, op de plaats van het delict aanwezig bleven, wat de dood van een Al Shabaab lid tot gevolg had (CGVS-verslag, p. 8-9) en het risico om gearresteerd te worden vergrootte. Dat een georganiseerde terreurorganisatie op dergelijke ondoordachte en amateuristische wijze te werk zou gaan en zichzelf bovendien zou blootstellen aan het risico om gearresteerd te worden getuigt van weinig realiteitszin en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

2.9. Voorts is het niet aannemelijk dat verzoeker de politiechef uit zijn district, genaamd Faraweyne, niet kent (CGVS-verslag, p. 16), nu blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat Faraweyne, als politiechef van Yaaqshid, op 7 januari 2014 werd neergeschoten in Towfiq, verzoekers wijk (CGVS-verslag, p. 4). Gezien verzoeker verklaarde dat leden van de politie vaak in zijn restaurant kwamen eten, *"Drie tot vier keer op een week is mogelijk. Kan ook zijn dat ze sommige weken een week niet komen."* (CGVS-verslag, p. 12), is het niet onredelijk te verwachten dat verzoeker de naam Faraweyne herkent, temeer nu Faraweyne in verzoekers wijk werd neergeschoten. Dat verzoeker Faraweyne niet kent, doet dan ook afbreuk aan zijn beweringen dat zijn restaurant regelmatig gefrequenteerd werd door politieagenten, hetgeen net de reden was voor Al Shabaab om verzoeker aan te dwingen en bedreigen om de opdracht uit te voeren.

2.10. Aangezien de bedreigingen en aanslag van Al Shabaab op verzoekers restaurant de kern van verzoekers asielrelaas uitmaken en verzoeker niet in staat is de aanslag op zijn restaurant, noch de bedreigingen, noch de bijzondere band die hij met het politiecorps had aannemelijk te maken, kan er geen geloof gehecht worden aan verzoekers asielmotieven.

2.11. Ook de bij het CGVS neergelegde huwelijksakte en geboorteakte van verzoeker kunnen bovenstaande vaststellingen niet doen ombuigen. Niettemin de beoordeling van de bewijswaarde van Somalische identiteitsdocumenten met passende voorzichtigheid dient te gebeuren (zie informatie in het administratief dossier), merkt de Raad op dat verzoekers identiteit, noch diens nationaliteit betwist wordt door de CGVS.

2.12. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.14. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Mogadishu, Somalië, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.15. De bestreden beslissing steunt bij de beoordeling van de situatie in Mogadishu op de *“COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu”* van 6 september 2016 (hierna: COI Focus, Mogadishu): *“Cedoca heeft zich voor dit onderzoek gebaseerd op een groot aantal publiek beschikbare lokale en internationale bronnen. Naast Somalische kranten en nieuwssites, zoals Horseed Media, Goobjoog News of Hiiraan Online, werden verschillende internationale media geraadpleegd, waaronder de British Broadcasting Corporation (BBC), Voice of America (VOA) of Al Jazeera. Cedoca deed verder een beroep op de publicaties van uiteenlopende internationale niet-gouvernementele organisaties (ngo’s) zoals Human Rights Watch (HRW) of International Crisis Group (ICG), maar ook gouvernementele bronnen, zoals het Amerikaanse Department of State (USDOS) of Europese overheidsdiensten die country of origin information (COI) publiceren, en intergouvernementele bronnen, zoals de Verenigde Naties (VN) en haar verschillende instellingen”* waaronder talrijke rapporten van de United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) *“of het European Asylum Support Office (EASO). Verder haalde Cedoca waardevolle informatie uit de publicaties van het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED), een Brits universitair onderzoeksproject voor conflictanalyse. Ook de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) werd nader bekeken.”*

2.16. Indien een onderzoek naar de actuele situatie in een land of regio steeds tekortkomingen kan bevatten, dan kan verzoeker niet stellen dat de commissaris-generaal geen afdoende onderzoek heeft gevoerd, in overeenstemming met zijn onderzoeksplicht, naar de actuele veiligheidssituatie in Mogadishu. De bewering van verzoekende partij dat verwerende partij verkeerde conclusies trok uit deze informatie kan evenmin worden gevolgd.

2.17. Voorop dient te worden opgemerkt dat indien noch de Raad, noch de commissaris-generaal beweren dat de situatie in Mogadishu geheel stabiel is geworden, dan kan uit punten 1 tot 3 van de COI Focus, Mogadishu wel blijken dat na 20 jaar burgeroorlog de politieke en militaire situatie van Somalië vanaf augustus 2011 ingrijpend gewijzigd is met de verdrijving van Al-Shabaab uit Mogadishu. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit en komt ook de havenstad Kismayo in handen van de regeringsgezinde troepen, het Somalische leger (hierna: SNA) en de African Union Mission in Somalia (hierna: AMISOM). In de tweede helft van 2012 worden politieke hervormingen opgestart die op 1 augustus 2012 leiden tot de goedkeuring van een voorlopige grondwet. Na een gespannen onderhandeling tussen de verschillende clans heeft een comité van clanhoofden in augustus 2012 de volksvertegenwoordigers aangeduid. Het parlement koos op 10 september 2012 Hassan Sheikh Mohamud tot president van de republiek en begin november 2012 trad er een door het parlement goedgekeurde regering aan.

2.18. Aldus nam de controle van het SNA over het Somalische grondgebied toe. Begin maart 2014 veroveren AMISOM en het SNA bijkomend gebied op Al Shabaab in de regio's Gedo, Bay, Bakool, Hiiraan, Galgaduud, Shabelle Dhexe en Shabelle Hoose en na september 2014 de strategische kuststeden en acht steden, waaronder de bolwerken Barawe en Adale. Ook daarna neemt de coalitie steeds nieuwe steden en dorpen in. In maart 2016 slagen veiligheidsdiensten van Puntland en Galmudug erin om een grootschalige aanval van Al Shabaab in Mudug terug te slaan. Al Shabaab, van zijn kant, probeert de situatie in gebieden die ze uit handen diende te geven te destabiliseren door hit-and-run-aanslagen en wraakacties. Na midden 2012 behield Al Shabaab immers nog steeds de controle over het grootste deel van Zuid- en Centraal-Somalië en is Al Shabaab ook nog steeds in staat spontane guerrilla-aanvallen uit te voeren. Zo voert Al-Shabaab in 2015 en opnieuw in 2016 meermaals aanvallen uit op konvooien en posities van AMISOM, waaronder in de regio's Gedo (El Adde, januari 2016 en Bardere, augustus 2016), Baidoa (februari 2016) Shabelle Hoose, Hiraan (9 juni 2016), Middle Shabelle (mei 2016), in de stad Afgoye (februari 2016), en aanhoudend in de hoofdstad Mogadishu. Al Shabaab oefent tevens een volledige maatschappelijke controle uit over de gebieden die ze in eigen handen heeft. Niettegenstaande Al Shabaab wel steun van de bevolking verliest omwille van de harde bestuursstijl en het geweld tegen de burgers, geniet Al Shabaab toch nog steeds een zekere populariteit in bepaalde delen van het land waar de concurrerende belangen van diverse machtsgroepen Al Shabaab in de kaart spelen. De zuivering binnen Al Shabaab als gevolg van de nieuwe pro-IS groepen is volgens de experts een verklaring voor de golf van overlopers naar SNA. In 2016 krijgt Al Shabaab ook militair af te rekenen met clanmilities.

2.19. Ten slotte is niet onbelangrijk dat de Somalische regering meerdere keren officieel verklaarde amnestie te verlenen aan militanten van Al Shabaab die zich overgeven (COI Focus, Mogadishu, punt

3.1.1). Uit de COI Focus, Mogadishu blijkt nog dat Al Shabaab aanhang verliest door zich te richten op onschuldige burgers. Anderzijds werd ook vastgesteld dat soldaten omwille van de onregelmatige verloning na hun training soms vertrekken naar clanmilities of naar Al Shabaab.

2.20. Aldus duren de gewapende gevechten buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van Al Shabaab staan verder. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanvallen en andere vormen van geweld. Het kan dan ook niet anders dan dat UNHCR in haar richtlijnen over terugkeer naar Zuid- en Centraal-Somalië van mei 2016 stelt dat de algemene veiligheidssituatie in Mogadishu en in de rest van Zuid- en Centraal-Somalië nog steeds instabiel is. UNHCR geeft daarbij aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking kunnen komen voor de vluchtelingstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit “*conflict-affected areas*” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Echter nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt zowel uit de adviezen van UNHCR als uit de COI Focus, Mogadishu dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied waar hij vandaan komt en met het persoonlijk profiel van de verzoekende partij. Gezien de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot de herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

2.21. Om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren moeten diverse objectieve elementen meegenomen worden, waaronder het aantal burgerslachtoffers van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

2.22. Zoals hoger gesteld blijft Mogadishu onstabiel. Het is in deze context dat de veiligheidsanalyse van Mogadishu dient te worden gesitueerd. Uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier kan blijken dat de aanslagen in Mogadishu in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of -instellingen, op de inlichtingendienst NISA, op diplomatieke konvooien en op grote zakenmensen. Anderzijds kan het geweld in Mogadishu ook de vorm aannemen van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door Al Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters (COI Focus, Mogadishu, punt 4). Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel en soms ook gewone burgers die toevallig in de nabijheid waren of tewerkgesteld waren waar de aanslagen zich voordeden. In tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert, worden deze aanvallen niet geminimaliseerd, noch wordt afbreuk gedaan aan het onveiligheidsgevoel dat hiermee gepaard kan gaan. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar (COI Focus, Mogadishu, punten 4 en 5).

2.23. De Raad kan vaststellen dat de veiligheid in Mogadishu ingewikkeld en lastig blijft door de verscheidenheid aan strijdende partijen, de veelvuldige wijzigingen binnen en de overlappings van de verschillende groepen die voor veiligheid instaan, de verschillen in veiligheidsniveau per buurt, de mate waarin clanidentiteit de veiligheid beïnvloedt, en het feit dat de bronnen van bescherming ook de bronnen van onveiligheid kunnen zijn. Volgens de beschikbare informatie wordt de veiligheid van een persoon nog steeds in grote mate bepaald door de rol van de persoon in het publieke domein.

2.24. Het EHRM bevestigde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dat Al Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal

burgerdoden was gedaald. Bij arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) bevestigde het EHRM dat er niet langer sprake was van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade loopt zoals bedoeld onder artikel 3 van het EVRM of artikel 15 c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn). Het "Upper Tribunal" stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en Al Shabaab thans haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten.

2.25. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad, zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is voorts geenszins van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. Integendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Aldus blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations en van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer en elektriciteit zijn beschikbaar en het aantal schoolinschrijvingen is in een jaar tijd verdrievoudigd.

2.26. Ook de Raad van State, Nederland, stelt in zijn arrest van 23 mei 2013, nr. 201302478/1/V2: *"Door de verbeterde veiligheidssituatie reisden (ook) veel Somaliërs uit Canada, de VS en Europa naar Mogadishu, op zoek naar mogelijkheden om zaken te doen, te investeren of zich politiek te profileren. Vluchten zaten in de verslagperiode vol met Somaliërs die zich ofwel een beeld wilden vormen van de situatie of terugkeerden. Er wordt heel veel gebouwd in Mogadishu. Somalische aannemers uit Engeland slopen contracten in de wacht. Ze passen zich snel aan en nemen de onveiligheid op de koop toe. Een Nederlands-Somalische zakenman, geflankeerd door een gewapende lijfwacht, verklaarde in een uitzending van het NOS- journaal op 18 juli 2012 dat Mogadishu 'veilig' is. In de wijk Hamar Weyne was al snel geen lege winkel meer te vinden. De prijzen van onroerend goed zijn het afgelopen jaar vertienvoudigd. Het huren van een winkelruimte kostte in september 2011 nog 20 USD, in augustus 2012 was dat minimaal 200 USD. De wegen van en naar het vliegveld zijn ten opzichte van de vorige verslagperiode enigszins verbeterd. Wel zijn er nu veel files en verkeersopstoppingen, zoals bij het K4-knooppunt waar vijf wegen samenkomen."*

2.27. De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde informatie - "Artikel van "HLN", dd. 11 december 2016"; "Artikel van "HLN", dd. 2 januari 2017"; "Artikel "De Standaard" dd. 2 januari 2017"; "Artikel "HLN" dd. 25 januari 2017"; "Artikel "Al Jazeera", Januari 2017"; "Artikel "HLN" dd. 19 februari 2017"; "Artikel "Al Jazeera" 20 februari 2017"; "Artikel "The Guardian" dd. 25 januari 2017"; "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia dd. 16 mei 2016" - toont niet aan dat voornoemde informatie in het administratief dossier foutief is, dan wel niet meer actueel, of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. De in de artikelen aangehaalde incidenten bevestigen immers het patroon van geweld in Mogadishu dat hierboven wordt beschreven, namelijk enerzijds complexe aanslagen, die in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen en anderzijds doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Bovendien blijkt uit deze artikelen niet dat de situatie van tijdens de verslagperiode van de COI Focus verslechterd is, maar liggen deze incidenten net in de lijn van bovenstaande motivering.

Zo wordt de zelfmoordaanslag vlak bij de toegang tot de belangrijkste haven van Mogadishu aangehaald in een artikel van HLN (Het Laatste Nieuws) van 11 december 2016. Op 2 januari 2017 schrijft HLN over een dubbele aanslag met bomauto's waarbij enerzijds een hotel dat vooral bij westerlingen populair is en anderzijds de militaire basis van de Afrikaanse Unie, het doelwit was. Ook

De Standaard rapporteert op 2 januari 2017 over deze bomauto aan het hoofdkwartier van de Afrikaanse Unie. Het Daya Hotel, dat vlak bij het parlamentsgebouw ligt en populair is bij regeringsfunctionarissen en ondernemers, werd eveneens getroffen door een dubbele bomaanslag en werd vervolgens bestormd, zo schrijven HLN en The Guardian op 25 januari 2017. Bovenstaande informatie vermeldt verder dat op 19 februari 2017 een autobom aan een drukke markt in Mogadishu 35 doden tot gevolg had. Omdat er geen regeringsgebouwen, militaire kwartieren of andere terroristische doelwitten aanwezig waren, was de aanslag volgens de politie mogelijks niet op de markt gericht, maar explodeerde de bom te snel. Ook Al Jazeera bericht op 20 februari 2017 over voornoemde bomaanslag op de drukke markt. Deze incidenten liggen dus in het verlengde van voorgaande motivering. Het *“UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia”* van mei 2016 werd zoals hoger gesteld, reeds betrokken bij de beoordeling van de veiligheidssituatie van Mogadishu.

2.28. Waar verzoeker stelt dat verwerende partij geen onderzoek naar de specifieke omstandigheden waarin de aanvrager in kwestie terecht zal komen *“er wordt op geen enkel ogenblik onderzocht of het specifieke district van de verzoekende partij (Yaaqshiid)”* wordt niet toegelicht waarom een onderzoek per district nodig is. Evenmin wordt aangetoond dat clans geen bescherming bieden buiten de woonplaats van de asielzoeker. Ten slotte kan de Raad verzoeker niet volgen, dat een verblijf in België van twee jaar, verzoeker vervreemden zijn van zijn leefomgeving in Somalië, en dit daargelaten dat geenszins wordt aangetoond dat verzoeker op deze tijd dermate ingeburgerd is dat hij *“behoorlijk verwesterd is”* laat staan dat dit zichtbaar is en in Mogadishu een bijkomend risico zou inhouden om het slachtoffer te worden van Al Shabaab.

2.29. De overige elementen en middelen kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.30. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit voorgaande bevindingen kan niet afgeleid worden dat de actuele situatie in Mogadishu beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.31. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.32. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.33. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK